

Arrest

**nr. 56 511 van 23 februari 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 15 december 2010 in eigen naam en in naam van haar minderjarige kinderen X en X heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 november 2010 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), aan verzoekster ter kennis gebracht op 18 november 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAES, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op X treedt verzoekster in het huwelijk te Nederland met Dhr. E.J.T. (...), van Nederlandse nationaliteit. Zij hebben samen twee minderjarige kinderen, E.J.N (...) en E.D. (...), beiden van Nederlandse nationaliteit.

Op 12 maart 2009 dient verzoekster een aanvraag van verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als echtgenoot in. Eveneens op 12 maart 2009 wordt in naam van zoon E.J.N. een aanvraag van een verklaring van inschrijving ingediend op basis van een bloedband in nederdalende lijn.

Op 30 september 2009 wordt de man van verzoekster in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving van een burger van de Unie.

Op 21 januari 2010 wordt de man van verzoekster in het bezit gesteld van een E-kaart.

Op 9 maart 2010 meldt de man van verzoekster zich met zijn gezin aan bij het OCMW om steun te vragen.

Op 10 juni 2010 vraagt de Dienst Vreemdelingenzaken aan de man van verzoekster om nieuwe bewijsstukken bij te brengen aangaande zijn tewerkstellingshistoriek in het Rijk.

Op 3 november 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, zowel voor verzoekster, als voor haar echtgenoot. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt:

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van S.V.(...)”

EN

E.J.N.(...) van Nederlandse nationaliteit

EN

E.D.(...) van Nederlandse nationaliteit

Aan de betrokkenen wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Mevrouw S.L.(...) verkreeg het verblijf als familielid van een burger van de Unie overeenkomstig art. 40bis §2, 1° van de wet van 15-12-1980.

De minderjarige kinderen verkregen het verblijf als familielid van een burger van de Unie overeenkomstig art. 40 bis § 2,3 van diezelfde wet.

Gezien de intrekking van de verklaring van inschrijving van de echtgenoot/vader, dient ook het verblijf van de echtgenote van betrokkene en de kinderen te worden beëindigd. Dit voor de echtgenote op grond van art. 42 quater § 1,1° en voor de kinderen op grond van art. 42 ter §1, 1°.”

2. Onderzoek van het beroep

Verzoekster formuleert in haar verzoekschrift een enig middel dat luidt als volgt:

“III. Verzoekende partij vordert de schorsing van de tenuitvoerlegging en voert dan ook ernstige middelen aan die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en voert aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel berokkent.

De bestreden beslissing schendt de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991) en schendt de beginselen van behoorlijk bestuur, onder meer de zorgvuldigheidsplicht.

Bovendien is de beslissing niet verantwoord vermits ze steunt op onjuiste en onvolledige gegevens.

Ten onrechte wordt aangenomen dat uit een onderzoek zou blijken dat de echtgenoot/vader een volledig leefloon voor een persoon met gezinslast van 16.03.2010 tot 05.10.2010 zou hebben ontvangen.

Immers sedert 17.08.2010 ontvangt de echtgenoot/vader een werkloosheidsuitkering via ACV.

Ten onrechte wordt aangenomen dat de echtgenoot/vader op geen enkele manier zou staven dat hij wel degelijk “werkzoekende” zou zijn door voorlegging van een inschrijving bij de VDAB of sollicitatiebrieven en het bewijs te leveren een reële kans op tewerkstelling te maken.

Uit het inschrijvingsbewijs afgeleverd door de VDAB op 14 januari 2010 blijkt dat de echtgenoot/vader onafgebroken is ingeschreven sinds donderdag 5 november 2009.

*Sedertdien heeft de echtgenoot/vader ongeveer 250 sollicitaties gedaan via VDAB.
Anderzijds heeft de echtgenoot/vader bovendien tientallen sollicitaties in Nederland gedaan.*

V. Verzoekende partij vordert de nietigverklaring van de beslissing.

A De bestreden beslissing is niet verantwoord vermits ze steunt op een advies dat in abstracto vaststelt dat de echtgenoot/vader op geen enkele manier zou staven dat hij wel degelijk ‘werkzoekende’ zou zijn door voorlegging van een inschrijving bij de VDAB of sollicitatiebrieven en het bewijs te leveren een reële kans op tewerkstelling te maken.

Uit het inschrijvingsbewijs afgeleverd door de VDAB op 14 januari 2010 blijkt dat de echtgenoot/vader onafgebroken is ingeschreven sinds donderdag 5 november 2009.

*Sedertdien heeft de echtgenoot/vader ongeveer 250 sollicitaties gedaan via VDAB.
Anderzijds heeft de echtgenoot/vader bovendien tientallen sollicitaties in Nederland gedaan.*

B. De bestreden beslissing schendt de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (wet 29 juli 1991) en schendt de beginselen van behoorlijk bestuur, onder meer de zorgvuldigheidsplicht.

Ten onrechte wordt aangenomen dat de echtgenoot/vader op geen enkele manier zou staven dat hij wel degelijk “werkzoekende” zou zijn door voorlegging van een inschrijving bij de VDAB of sollicitatiebrieven en het bewijs te leveren een reële kans op tewerkstelling te maken.

Uit het inschrijvingsbewijs afgeleverd door de VDAB op 14 januari 2010 blijkt dat de echtgenoot/vader onafgebroken is ingeschreven sinds donderdag 5 november 2009.

*Sedertdien heeft de echtgenoot/vader ongeveer 250 sollicitaties gedaan via VDAB.
Anderzijds heeft de echtgenoot/vader bovendien tientallen sollicitaties in Nederland gedaan.*

De motivering van de bestreden beslissing is dan ook een schending van bewijskrachtige stukken.

De motivering van de bestreden beslissing geeft niet de juiste motieven weer waaraan de beslissing ten grondslag lag.

De bestreden beslissing is dan ook niet zorgvuldig gemotiveerd, hetgeen een gebrek aan motivering is.

Bovendien is de beslissing, welke op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is gesteund, genomen met machtsoverschrijding.

RvSt. 04 maart 1960, Brinkhuysen n° 7681

RvSt 30 sept. 1960, Janssens n° 8094

RvSt 23 nov 1965, Stad Oostende, n° 11519

Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat de door de overheid genomen beslissingen gebeuren op basis van een juiste en juridisch aanvaardbare motivering.

In casu is de bestreden beslissing niet behoorlijk naar recht gemotiveerd.

Uit een deelcertificaat van de Module NT2 Breakthrough AJB van 26 mei 2010 blijkt dat eerste verzoekende partij de Module Nederlands tweede taal RG1 met 286 op 300 punten heeft beëindigd.

- Op 22.06.2010 werd aan eerste verzoekende partij een attest van inburgering afgeleverd.

- Op 22.06.2010 werd aan eerste verzoekende partij een getuigschrift Maatschappelijke Oriëntatie afgeleverd.”

Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“Enige middel: Schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekster vraagt de nietigverklaring van de beslissing omdat de beslissing zegt dat haar man op geen enkele manier zou staven dat hij werkzoekende is door voorlegging van een inschrijving bij de VDAB of sollicitatiebrieven, en niet bewijst dat hij een reële kans op tewerkstelling maakt.

Verzoekster verwijst in dat verband naar het inschrijvingsbewijs van haar man van 14 januari 2010 van de VDAB, waaruit zou blijken dat hij onafgebroken is ingeschreven sinds 5 november 2009. Hij heeft meer dan 250 sollicitaties gedaan. Om die reden is de beslissing ook onzorgvuldig en slecht gemotiveerd.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de thans bestreden beslissing deze is, d.d. 3 november 2010, tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Uit onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken is gebleken dat de man van verzoekster niet meer aan de voorwaarden voldoet van artikel 40, § 4 van de wet van 15 december 1980, noch als beschikker over voldoende bestaansmiddelen, noch als werkzoekende. Hij heeft het volledig leefloon voor een persoon met gezinslast ontvangen in de periode van 16 maart 2010 tot 5 oktober 2010. Geoordeeld werd dat hij een onredelijke belasting vormt van het sociale bijstandstelsel. Hij legde bovendien geen enkel bewijs voor van werkzoekende te zijn, door het voorleggen van een inschrijving bij VDAB of sollicitatiebrieven. Hij bewees ook niet nog een reële kans op tewerkstelling te maken.

Verwerende partij merkt op dat verzoeker een schending opwerpt van de motiveringsplicht door te stellen dat hij een inschrijvingsbewijs bij de VDAB heeft, afgeleverd op 14 januari 2010, waaruit blijkt dat hij sinds 5 november 2009 ingeschreven is.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de verwijzing naar dit inschrijvingsdocument totaal irrelevant is, vermits dit document – voor zover het al bestaat, want het maakt geen deel uit van het administratieve dossier – enkel slaat op de periode 5 november 2009 tot 14 januari 2010. De man van verzoekster levert op deze wijze niet het minste bewijs dat de beslissing onzorgvuldig zou zijn of verkeerde gemotiveerd. De echtgenoot ontving het leefloon van 16 maart 2010 tot 5 oktober 2010. Hij doet geen enkele poging om deze vaststelling te weerleggen, en zegt niets over de periode na 14 januari 2010.

Verwerende partij wenst opnieuw te beklemtonen dat de man van verzoekster op geen enkele wijze heeft willen meewerken aan het verzamelen van de nodige informatie om de beslissing te kunnen nemen.

Documenten waarover hij toch zou beschikken, en die nu nog zouden voorgelegd worden, zijn echter niet meer dienstig om de thans bestreden beslissing aan te vechten.

Met laattijdig aangeleverde informatie kan geen rekening worden gehouden. Verzoekster dient zelf de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen om zijn bewijsvoering op correcte wijze te doen.

De man beweert meer dan 250 sollicitaties te hebben gedaan, maar hiervan liggen niet de minste bewijzen voor.

De verwerende partij concludeert dat de bestreden beslissing wel degelijk afdoende werd gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte.

De verwerende partij merkt op dat verzoekende partij de motieven van de beslissing schijnt te kennen, vermits zij ze aanvecht in het verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan.

“Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2

februari 2007; R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007). De verzoekende partij voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.” (R.V.V., nr. 14.261 van 29 november 2007)

“Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in de beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr.164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). (R.V.V., arrest nr. 21.513 van 16 januari 2009)

De beslissing is derhalve afdoende formeel gemotiveerd.

In de mate dat verzoekende partij van oordeel is dat de materiële motiveringsplicht met voeten getreden werd, heeft de verwerende partij de eer te antwoorden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet in e plaats kan stellen van de administratieve overheid.

Hiervoor kan verwezen worden naar rechtspraak van de Raad van State, die in casu, mutatis mutandis van toepassing is:

“Overwegende dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van het dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.” (R.v.St., arrest nr. 139.590 dd. 20 januari 2005; 16.443 CGV – BBWT) (R.v.St., arrest nr. 163.382 dd. 10 oktober 2006, Staatsraad Adams, G/A 147.167/XIV-18.551)

“Overwegende, in de mate dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk aanvecht en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, dat het bij de beoordeling daarvan niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn ettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.” (R.v.St., arrest nr. 164.103 dd. 25 oktober 2006, Staatsraad Adams, G/A 144.344/XIV-17.680)

Verwerende partij is derhalve van oordeel dat de beslissing afdoende werd gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte. Verzoekers bewerkingen kunnen hieraan geen afbreuk doen.

Het enig middel is niet ernstig.

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoekende partij niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffen van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.”

In casu uit verzoekster inhoudelijk kritiek uit op een ten aanzien van haar echtgenoot/vader van haar kinderen genomen beslissing d.d. 3 november 2010, ter kennis gegeven op 18 november 2010. Deze beslissing wordt bestreden in een apart verzoekschrift ingesteld op 15 december 2010 (dossiernummer RvV 63 677). Deze beslissing maakt evenwel niet het voorwerp uit van de huidige procedure. In zoverre is het middel onontvankelijk.

Waar verzoekster verwijst naar “een deelcertificaat van de Module NT2 Breakthrough AJB van 26 mei 2010” en waar zij stelt dat zij “de Module Nederlands tweede taal RG1 met 286 op 300 punten heeft beëindigd” en dat haar een attest van inburgering afgeleverd, alsook een getuigschrift Maatschappelijke Oriëntatie afgeleverd, toont zij op deze wijze niet dat de bestreden beslissing niet behoorlijk naar recht zou zijn gemotiveerd. De bestreden beslissing vermeldt duidelijk dat verzoekster en haar kinderen een

verblijf als familielid van de burger van de Unie hebben verkregen overeenkomstig artikel 40*bis*, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet, met name in functie van de echtgenoot/vader die zij begeleiden en dat aangezien het verblijf van de echtgenoot/vader werd ingetrokken zij ook hun recht op verblijf verliezen en dit op grond van artikel 42*quater/ter* van de Vreemdelingenwet. Met haar betoog toont verzoekster niet aan dat de bestreden beslissing op verkeerde gronden zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn. Zo verzoekster van oordeel is dat zij op grond van een attest van inburgering en een getuigschrift Maatschappelijke Oriëntatie in aanmerking zou komen voor een verblijf in het Rijk dan dient zij op grond van deze stukken een verblijfsaanvraag in te dienen bij de bevoegde administratie.

Een schending van de aangevoerde motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het middel is in zoverre al ontvankelijk, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU